

Sygn. akt II Cz 742/14

POSTANOWIENIE

Dnia 12 stycznia 2015 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Ireneusz Płowaś

Sędziowie: SO Bogumił Goraj

SO Tomasz Adamski (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 12 stycznia 2015 roku w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa S. W.

przeciwko: (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w P.

i (...) spółce akcyjnej w P.

o zapłatę

na skutek zażalenia powoda

na postanowienie Sądu Rejonowego w Inowrocławiu z dnia 13 maja 2014 roku

sygn. akt I C 1399/12

postanawia:

oddalić zażalenie.

Sygn. akt II Cz 742/14

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 13 maja 2014 r. Sąd Rejonowy w Inowrocławiu stwierdził swą niewłaściwość miejscową - w sprawie z powództwa S. W. przeciwko (...) S.A, w P., w której pozwaną jest także (...) sp. z o.o. w P. - o wynagrodzenie za bezumowne korzystanie z nieruchomości i przekazał sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu (...)w P. (sygn. I C 1399/13).

W ocenie Sądu podniesiony przez pozwaną (...) S.A. w P. zarzut niewłaściwości miejscowej zasługiwał na uwzględnienie. Określona w art. 38 k.p.c. właściwość wyłączna obejmuje bowiem powództwa o własność lub inne prawa rzeczowe na nieruchomościach oraz powództwa o posiadanie również tylko nieruchomości. Właściwością tą objęte są również roszczenia osobiste związane z prawami rzeczowymi. Powództwo o własność zmierzać może zarówno do ustalenia istnienia lub nieistnienia prawa własności określonej nieruchomości, jak i do zasądzenia świadczeń, dla których przesłanką jest prawo własności nieruchomości. W stanie faktycznym sprawy roszczenie pozwu oparte jest na podstawie art. 224 i 225 k.c, roszczenie właściciela przeciwko samoistnemu posiadaczowi uzupełniają roszczenia windykacyjne o wydanie rzeczy i wiążą się z samoistnym posiadaniem rzeczy przez posiadacza. Samoistne posiadanie cudzej rzeczy jest wyłącznym źródłem i jedyną przyczyną tych roszczeń. Ponadto Sąd wskazał, że na przeszkodzie

przekazaniu sprawy nie stał charakter współuczestnictwa po stronie pozwanej, gdyż nie jest to współuczestnictwo konieczne ani jednolite.

Zażalenie na postanowienie złożył powód i domagał się jego zmiany poprzez uchylenie bądź też uchylenia i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd Rejonowy. Jednocześnie wnosił o zasądzenie na swoją rzecz kosztów postępowania zażaleniowego.

Zdaniem skarżącego Sąd pierwszej instancji dopuścił się naruszenia art. 38 k.p.c. poprzez jego błędną wykładnię. Podniósł jednocześnie, że roszczenie z tytułu wynagrodzenia za bezumowne korzystanie z nieruchomości jest ściśle związane z nieruchomością a co za tym idzie właściwym do rozpoznania przedmiotowej sprawy jest Sąd Rejonowy w Inowrocławiu.

W odpowiedzi na zażalenie pozwana (...) S.A. w P. wniosła o jego oddalenie i zasądzenie kosztów postępowanie zażaleniowego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

zażalenie nie jest zasadne. Zarzut naruszenia przez Sąd Rejonowy art. 38 k.p.c. nie mógł zostać uwzględniony.

Zgodnie z przywołanym przepisem, powództwo o własność lub o inne prawa rzeczowe na nieruchomości, jak również powództwo o posiadanie nieruchomości można wytoczyć wyłącznie przed sąd miejsca jej położenia. Jeżeli przedmiotem sporu jest służebność gruntowa, właściwość oznacza się według położenia nieruchomości obciążonej. Właściwość powyższa rozciąga się na roszczenia osobiste związane z prawami rzeczowymi i dochodzone łącznie z nimi przeciwko temu samemu pozwanemu.

Przenosząc powyższe na grunt rozpoznawanej sprawy należy zauważyć, że powództwo wytoczone przez powoda dotyczy wynagrodzenia za bezumowne korzystanie z nieruchomości, a zatem nie zachodzą przesłanki do zastosowanie art. 38 k.p.c. i rozpoznania sprawy przeciwko (...) S.A. w P. przez Sąd Rejonowy w Inowrocławiu. Pojęcie „powództw o własność” odnosi się bowiem przede wszystkim do powództw o ustalenie własności, powództw windykacyjnych czy negatoryjnych. W jego ramach nie mieszczą się natomiast powództwa uzupełniające, takie, jak to wytoczone przez powoda i, jak słusznie wskazała pozwana (...) S.A. w P., nie jest dopuszczalne stosowanie w tym przypadku wykładni rozszerzającej art. 38 k.p.c. W tym stanie rzeczy Sąd Rejonowy prawidłowo uznał się na niewłaściwy i przekazał rozpoznanie sprawy sądowi miejsca siedziby pozwanej (...) S.A. w P., tj. Sądowi Rejonowemu (...)w P.

Z tej zasadniczej przyczyny Sąd Okręgowy oddalił zażalenie jako bezzasadne na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.